

UZDRAVENÍ SLEPÉHO OD NAROZENÍ

Kázání ze soboty 28.1.2017 – br. Michal Balcar

Úvod

Minulý týden jsem sám sebe nadchl kázáním o svatbě v Káni Galilejské, tedy o prvním janovském zázraku. A rád bych toto nadšení přetavil do série úvah věnovaných těmto sedmi “znamením”, jež vybírá evangelista Jan. Nebudeme postupovat chronologicky a tak dnes společně otevřeme vyprávění o uzdravení slepého od narození.

Biblický text

Cestou uviděl člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči a řekl mu: „Jdi, umyj se v rybníce Síloe.“ (To jméno znamená „Poslaný“.) On tedy šel, umyl se, a když se vrátil, viděl. (Jan 9, 1-7)

Nedostatek empatie

Muž, který stojí před Ježíšem a učedníky, představuje teologickou kuriozitu. Kdo svým hříchem způsobil jeho slepotu? Snad on sám? Stěží, když je slepý od narození. Jeho rodiče? Možná, ale některé texty Starého zákona naznačují, že Bůh netrestá hříchy rodičů na jejich dětech. Zaujatí, obrátí se na Ježíše. A ten je zarmoucen jejich nedostatkem empatie. Člověk přece nikdy nemůže být redukován na teologický problém. Učedníci jsou slepí k mužově utrpení, tak jak i dnes občas profesionálové bývají a nezáleží na tom, zda jde o zdravotníky nebo faráře.

Neviditelná výstava

Před rokem jsme s dětmi navštívili Neviditelnou výstavu v Novoměstské radnici. Smyslem výstavy je zprostředkovat vnímání světa ušima a rukama nevidomých. Přibližně hodinu a půl strávíte v úplné tmě a snažíte se zorientovat. V jednotlivých místnostech se pokoušíte orientovat mimo domov i doma. Nakonec můžete navštívit i neviditelný bar a dát si v něm pít. Musím přiznat, že to byl pro mě velmi intenzivní zážitek a alespoň velmi částečně mi pomohl cítit se do člověka, o kterém čteme.

Aby se na nás zjevily skutky Boží

Ježíš učedníkům odpovídá razantně a nečekaně. Jeho slepota není zapříčiněna hříchem, má totiž úplně opačnou příčinu. Jak mám z první části jeho odpovědi radost, tak mě její druhá část naplňuje rozpaky. Je od narození slepý, aby ho Ježíš mohl uzdravit? To je přece zvláštní. Ale současně klíčové. Vždyť i my jsme tady na zemi proto, aby se na nás zjevily skutky Boží. A moc bych si přál, aby na mém životě byly patrné. Aby všichni, kdo žijí v mé blízkosti vnímali patrnou Boží dobrotu a lásku.

“Plivl na zem”

Způsob provedení zázraku je, jak už jsme u Ježíše zvyklí, jedinečný. Zkusme na chvilku zavřít oči a zkusit celou situaci vnímat, jako muž slepý od narození. Hmat a sluch jsou

klíčovými smysly, kterými vnímá svět. Nejprve slyší, jak o něm cizí muži mluví a pak se ho Ježíš dotkne. Ježíšův přístup je velmi diferencovaný. Tohoto muže uzdravuje hapticky, protože jinému způsobu, by nemohl porozumět. A podobně jako v Káni, i tady žádá, aby se muž na svém uzdravení podílel. Musel doklopýtat ulicemi Jeruzaléma až k rybníku Siloe (ne náhodou se jmenuje Poslaný). A teprve tehdy uviděl.

Musíme konat

Velmi zajímavý detail se skrývá na začátku verše 4. Očekávali bychom, že Ježíš řekne: *“Musím.”* Ale řekl: *“Musíme.”* I my jsme součástí této první osoby množného čísla. Ježíš nás zve do první osoby množného čísla, v níž je již on sám přítomen. Jenže jak můžeme konat skutky Boží, když neumíme dělat zázraky? Jenže o zázraky přece nejde. Jde o pomoc. A pomáhat můžeme tak, jako pomáhal Ježíš. Možná obtížněji a možná ne tak úspěšně. Ale Bůh nás zve k účasti na jeho práci. I my *“musíme konat skutky Boží”*.

